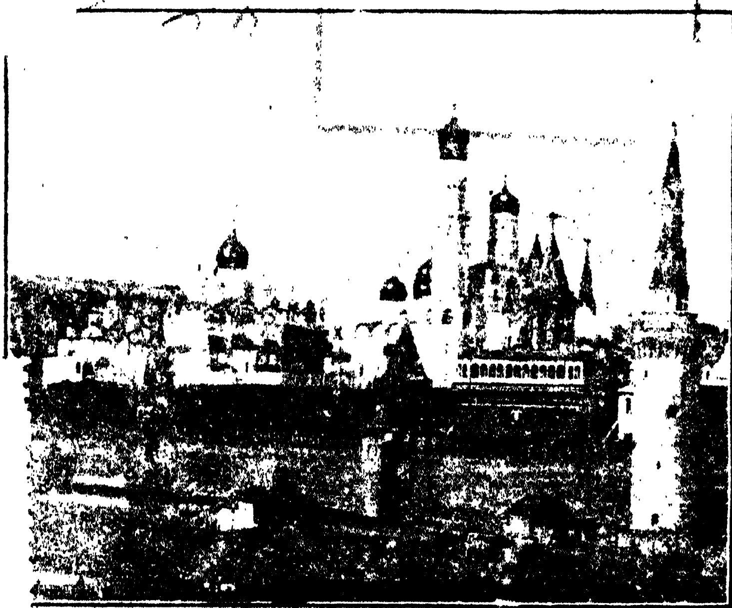
ઇસ્લામકા-ચાંદ

[હિસ્સા પહેલા]

કીંમત ૦-૨-૦

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર—
બુકસેલર મણીલાલ ભાઇશંકર વ્યાસ.
ઠે. વીનસ સીનેમા પાસે, સુરત.

નઈ આગરેવાલેકી કવ્વાલી

જનાબે ઇશ્કકી આતિશ ફીશાની દેખતો જાઓ.
૧–ઈન્હી હજરતકી હય મેહરબાની દેખતો જાઓ.
છુપી હય દીલમેં હસરતકી નીશાની દેખતે જાઓ.
મુઆલે સોઝેગમ આહે નીહાની દેખતે જાઓ.
ભડક ઉટઠી હય શમ્આ જીંદગીની દેખતે જાઓ.
૨–સુના હે જાનલેનેમેં બડે મુશ્તાક હો તુમતો
મગર યેહ બેરૂખી કયસી યેહ આખીર કયા હુવા તુમકો
હમે આખીર અબસબીમારસે આંખે ચુરાતે હો
ઉધર મુંહ ફેરકર કયા ઝબાહ કરતેહો ઈધર દેખો
૩–મેરી ગરદન પે ખંજરકી રવાની દેખતો જાઓ
સબા તુહીં વહાં લીલ્લાહ જા ઓર જાકે યું કેહદે
મરીઝે હીજરકી કુરકતકે હાથોં ગેર હાલત હય.
જોયે કુછ આરેહ હંય સાંચ હંય મેહમાન દમભરકે
ગુરૂરે હુસ્નકા સદકા જાતા હય દુન્યાસે
૪–કીસી કીંબાકીમેં મીલતી જવાની દેખતો જાઓ
ઝબાંતક ભી ન ખોલીથી કે તુમ આઝુરદા હોતે
શીકાયતકી નગો મોકે બહોત આએ શીકાયતકે
મેરે અલફાઝ દીલપર આપકે નશતરસે યું જાતે
સુને જાતે નથે તુમસે મેરે દીન રાતકે શીકવે
કફન સરકાવ મેરી બદ ઝબાની દેખતે જાઓ

૫–સદાએ હાએ વાવેલાકી સુનકર હય એક મુઝતર
કયામત ક્યું ન હો જાએ કયામતકા હય એ મનઝર
બયા હોને તો દો દેખીએ હંગામે મેહશર
વોહ ઉટઠા ઓર માતમ આખરી દીદાર મૈયતપર
અબ ઉટઠા ચાહતી હય લાશેફાની દેખતે જાઓ.

નઈ–કવાલ–જાવરાવાલા

જીસને દીયા હય દર્દદીલ ઉસકા ખુદા ભલા કરે
આશીકે ના મુરાદકો લાઝીમ હય યે દુઆ કરે.
બારે અલમ ઉઠાએં હમ શીકવા ન લબપે લાયે હમ.
હમતો વફાકે આદી હંય હમપર કોઇ જફા કરે.
ગેરોંકો મેરે સામને લુત્ફો કરમકી હો નઝર.
મુજસા ગરીબ નાતવાં ખુને જીગર પીયા કરે.
ઉલ્ફતમેં તેરી ઓ સનમ ખાતાહું કીબલારૂ કસમ.
દીલકો ખુદાકી માર હો તુઝસે અગર દગા કરે.
રાતકો બઝમેં ગેરમેં જલ્વા ફીરોઝ કોન થા.
આપકે અયસે અયશમેં આગ લગે ખુદા કરે.
વાયદા કીયાથા કોનસા આપને આજતક વફા
કેસે યકીન ફીર કોઇ આપકી બાતકા કરે.
દારકે બુતાંમેં ઝબ્તકી કોશીશો હમને કી બહોત
પેહલુમેં જીસકે દીલ ન હો ફીર વોહ ગરીબ કયા કરે.

કહીં સુલી ન ચડવાદે

નહિ અચ્છા તેરા ચકબારગી રૂપોશ હોજાના
કભી રૂસ્વા ન કર ડાલે મેરા મદહોશ હોજાના
તુમે તેરી કસમ તુહી બતા કે સબ્ર કયું કર હો
મેરા તુઝપે ફીદા હોના તેરા રૂપોશ હોજાના
ઝમાને મેં અનલ હકકી સદા ફીર ન ગુંજ ઉઠે
કહીં સુલી ન ચડવાદે મેરા પુરજોશ હોજાના.
અરે વોહ સંગદીલ તુજકો કભી યે મોમ કરદેગા
તેરા ઝુલ્મો સીતમ કરના મેરા ખામોશ હોજાના
અગર ઈસ બુતસે મીલના ચાહેતો પેહલે અજલસેમીલ
નિઝામી કુછ નહિ દુશ્વાર હમ આગોશ હોજાના

જાવરાવાળા ગઝલ-કવ્વાલ અલાદીયા

ખ્વાજાને બનાયા હય મયખાનેપે મયખાના.
હર પ્યાસેકો મીલતા હય પયમાનેપે પયમાના.
શોરત હય વોહ આજ અપના દીદાર દીખાઈંગે.
ઈસ વાસ્તે ગીરતા હય દીવાનેપે દીવાના.
કયા રસ્મ મોહબત હય હોતેહી શમાઅરોશન.
જલતા હય સરે મેહફીલ પરવાનેપે પરવાના.
યેહ હાલ હુવા અપના ઈસ ઝુલ્ફકે સોદોમેં.
કેહતા હય કોઈ મજનું કોઈ હમેં દીવાના

મેં દરસે કહીં તેરે જાનેકા નહિં હરગીઝ.
તુ ગુલ હય તો મેં બુલબુલ તુ શમ્આમેં પરવાના.
સર ખંજરે કાતીલપર કરતે હંય ફીદા સૂફી.
કીસ ધૂમસે હોતા હય નઝરાનેપે નઝરાના.

કવ્વાલ ઇનદોરવાલે અલ્લાદીન

દીલે નાદાં જો મટ્ટીકે ખીલોને પર મચલતા હય
સબબ યે હય કે બચપન હી સે અરમાનોંમેં પલતા હય
તેરે કુચેમે તેરે ચાહને વાલોંકી યે ગત હય
કીસીકી જાન જાતી હય કીસેકા દમ નીકલતા હય
જવાની મર્ગ હય પ્યારે ના દેખા જાએગા તુમસે
દુપટા મુંહસે સરકાલો હમારા દમ નિકલતા હય
મેરી તકદીર બદલી તુમ ભી બદલે ફીર ગયે સારે
સમજતા થા ઝમાના એક હી કર વટ બદલતા હય
મુજે બચપનસે ઉલફ્ત અબરૂએ જાનાસે હય મન્ઝર
સીપાહી આદમી તલવાર કે સાએ મે પલતા હય

આગરેવાલે કવ્વાલ તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

શેઅર

મકતલમેં વોહ તો આએ ખંજર બદલ બદલ કર
યારબ કહાંસે લાઉં મય સર બદલ બદલ કર

અએ શોક સીજદાહ તેરી કરતે હય આજમાઇશ
વોહ આસતાંકા અપને પથ્થર બદલ બદલ કર
મનજુર ઈમતેહાં હુએ કીસ સખ્ત જાંકા યારબ
મકતલ મેં દેખતે હુએ તેવર બદલ બદલ કર
કાઅએમેં બુતકદેમે આંખોમેં દીલમેં જાંમે
જલ્વા દીખા રહા હુએ ઘર ઘર બદલ બદલ કર.
લડતે હયં જાકે બાહીર યે શેખ ઓર બ્રેહમન
પીતે હયં મેકદેમેં સાગીર બદલ બદલ કર
અપની તો આશકી કા યે કીસ્સા મુખતસીર હુએ
મુજસે મીલા હય મેરા દીલબર બદલ બદલ કર

તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

શેઅર

કુચએ યારમેં કલ જાકે પુકારા મંય ને
બેચને આયા હું દીલ હય કોઈ લેનેવાલા
દીલફરોશીકી સદા સુનકે વોહ ઘરસેનીકલા
દીલ મેરા દેખ કે દુસ્મને ઈમાં બોલા

તુ અપની ધુનયા અપની ધુન.

શેઅર

દરદર ફીરા ખરાબ લીએ અપની ઈલતીજા.
પાયા કહીં ન મનઝીલે મકસુદકા પતા
મરતા કદમ હું દરદમેં મરહે દવા નહીં
તેરે સીવાં તબીબ કોઇ દુસરા નહીં

મુજકો કીસીકી આસ નહીં આસરા નહીં
તેરે સીવાં કોસીસે મેરી ઇલતેજા નહીં
લનતરાની સારી ભુલાજબ મુજે યાદ આગયા
મંચને વકતે કત્લ કાતીલસે ઝુકાકર સર કહા

તુ અપની ધુનરે તુ અપની ધુન

નઇ-ગઝલ-કવાલી.

ફલા ફુલા નિહાલે ઝિન્દગાની દેખતે જાઓ,
ખીલે હંય અબ ગુલે દાગે નિહાની દેખતે જાઓ,
યે ઉસકી કબ્ર હય જીસકો કીયા પામાલે ગમ તુમને,
રહી હય મીટ મીટાકર યે નિશાની દેખતે જાઓ,
દમે આખીર મેરી બાલીં પે આએ હો તો ઠેરોભી,
કે લુટતી હય બહારે ઝીંદગાની દેખતે જાઓ.
હય ઉન્વાને મહોબતસે મેરી રૂદાદે ગમ ઇસમેં,
કિતાબેં ઇશ્ક મેં મેરી કહાની દેખતે જાઓ.
દમે ગુલગશ્ત ઠુકરાઓ ન ફુલોંકો ગુલીસ્તાં મે,
જવાનાને ચમન કી ભી જવાની દેખતે જાઓ.
પડે હય કુશતએ તેગે સીતમ સેહરાએ ઉલ્ફત મેં,
"શહીદાનેવફા" કી બેઝબાની દેખતે જાઓ.
ગીરી હંય ખુન સે ગુલ્કારીયાં દીવારે ઝીંદાંપર.
અસીરાને જુનું કી ગુલ પ્રીશાની દેખતે જાઓ
મેરીજાં સુંન ફેરો હાલે ગમગીં એક નઝર દેખો.

મેરી આંખોં સે અશ્કોંકી રવાની દેખતે જાઓ,
દીલો સબ્રો સુકું તો એક નઝરમેં તુમ્કોદે બૈઠે.
રહી હય અબ ફકત એક જાન જાની દેખતે જાઓ
દીખાકર રેશમી રૂમાલ વો કેહતે હંય મેહફીલમે
મેરે જાંબાઝ આશીકકી નિશાની દેખતે જાની
બજાએ સાવનો ભાધું કે મેરે દીદએ તરસે
મેરીજાં ગમમેં અશ્કોંકી રવાની દેખતે જાઓ
સવાલે વસ્લ કરતા હય જવાબે તુર્શ સુન્નેકો
સીરાજે ઝાર કી શીરીંબ્યાની દેખતે જાઓ

ગઝલ.

ઝરા સી બાત પર આમાદએ તકરાર હો જાના
બીગડના રૂઠના લડના ગલેકા હાર હો જાના,
સીતમ હય હર કીસીકો ચાર દીન યાર હોજાના.
ગઝબ હય જાન હોકર જાન કા આઝાર હો જાના,
અભી તો સેંકડો કડીયાં ઉઠાની હોંગી ફુરકત મે.
કોઇ આસાં નહીં મુશકીલ સે વસ્લે યાર હો જાના,
વફા કા નામ બદ હોગા નહમસે હારના અય દીલ.
રહે ઉલ્ફત મેં મીટના ખાકે કુએ યાર હો જાના,
કીસી દીન ન કીસી દીન હો રહેગા દેખના અય દીલ.
મુકદ્દર મેં અગર લીખ્ખા હય વસ્લે યાર હોજાના,

નઇ ગઝલ.

આરામ કે થે સાથી કયા કયા જબ વકત પડા તબ કોઇ નહિ
સબ દોસ્ત યહાં હય મતલબકે દુનિયામેં કિસીકા કોઈ નહિ
વો બાગ જો થા ફુલોંસે ભરા ઈઠલાતી હુવી ફિરતીથી સબા
અબ સુંબલો ગુલકા ઝીક્ર હય કયા ખાક ઉડતી હય ઈસજા કોઈ નહિ
હર એક નુમાઈશ દેખા, જપકી જો પલક તો કુચ્છ ભી નથા
હસ્તીએ હુબાએ બહરે ફૂના ઇસદમ કા ભરોસા કોઇ નહિ
કતાલે જહાં માશુક જો થે, સુને હૈં પડે મર્કદે ઉન્કે
જબ ચાહને વાલે લાખોં થે અબરોને વાલા કોઇ નહિ
અપને તો યહાં બેગાના હુવે બેગાને તો ખુદ બેગાને હુવે
દુનિયા હય દુરંગી મતલબકી બેગર્ઝ કિસીકા કોઇ નહિ
વોહ જાહો હશમ જમશેદ કહાં કિસરાકી વોઇ ઝોં શાન કહાં
મીલતા હી નહિ અબ ઉન્કા નીશાન અબ પુછનેવાલા કોઇ નહિ
જબ પાસ હમારે પૈસા થા તબ દોસ્ત હમારે લાખોં થે
અબ વકત પડા હય મુશકીલ દુનિયા મેં હમારા કોઇ નહિં
અબ શીકવા કહાંકા કૈસા ગીલા હોતા હૈ વોહી મંઝુરે ખુદા
અપના તો ખુદા બસ હાફીઝ હય બીગડીમેં કિસીકા કોઈ નહિ

નઈ ગઝલ

તબ મઝા હય વસ્લ કા હદ્દવા ભી હો ઓર ખીરભી
આપભી પેહલુ મેં હોં ઓર આપકી હમશીર ભી.

કરદીયા હય મુફલીસો કલ્લાશ એક માશુકને,
લે ગયા ઝાલીમ પતીલી ભી મેરી કફગીર ભી.
આપ કયા સમઝે હુવે હંય હમમેં કર ડાલુંગા ખાક
શેખ સદુભી મેરે કબ્જે મેં હંય કહવા પીરભી
ઠંડે દીલસે ઓસએ આરિઝ અગર દે દીજીયે
સયર સીમલે કી કરાઉં લે ચલું કશમીરભી
જુસ્તજુ ઇસ તરહ કે માશુક કી કરતા હું મંય
ગરમ પેહલુ ભી કરે કુચ્છ દીન પીલાએ શીરભી
એક હમ હંય ખુન પાની એક હમને કર દીયા
એક દુશમનહય કભી પુટી નહિ નકસીર ભી
ઓસએ આરિઝ લીયા હમને તો બોલે હાય હાય
ચોંચ તેરી ચોંચસે હય કુંદનોકે તીરભી

રફતારે–યાર–મેં— આગ્રેવાલે–નઈ–કવાલી

દીવાને કે લીયે ઝખમે દીલે રંજુર લાયા હુ
ખરાએ નઝરે જાના ખોસએ અંગુર લાયા હુ
અઝલહી સે તમન્નાએ વીસા લે દુર લાયા હુ
મય કીતની દુરસે એક ચીજ કીતની દુર લાયા હુ
યકીંને મારે ફત કા અપને દીલમેં નુર લાયા હુ
અંધેરી કોઠડીમે એક ચીરાગે તુર લાયા હુ
મેરે ઝખમો પે અકસે હુસ્ન આરીઝ ડાલકર બોલે
કે મેં તેરે લીએ યેહ મરહમે કાફુર લાયા હુ

અનલહક ઈસ લીએ મુશતાક કેહ બયદાહુ ઉલફતમે
કે મય મુહમે ઝબાને હઝરતે મન ફર લાયા હું

નઈ—ગઝલ જાવરેવાલા અલ્લાદીયા.

હમે ધોકા નદે સાકીવો પયમાને મેં રખખી હય,
વો રખખી હય વો રખખી હય વો પયમાનેમેં રખખી હય
અબીદદે અબીદદે વો પયમાનેમેં રખખી હય,
યે કલ જન્નતમેં હોગી આજ મય ખાનેમેં રખખી હય
ફરીશતે મુજસે મરકદમેં જો પુછેગેં તો કહેદુંગા
કે એક ચીલ્લુકે બદલે જાન મયખાનેમેં રખખી હય
સીતમ સેહના મુસીબત ઝીલના કુરબાન હો જાના,
યે ખુબી તો ખુદાને સીર્ફ પરવાને મેં રખખી હય,
જો ખીંચ જાઓ તો બે તલ્વાર આલમ કત્લ હો જાએ
બડી શૈય હય મગર અંગુર કે દાને મેં રખખી હય
જીસે કલ હશ્રમેં સારી ખુદાઈ માંગતી હોગી
ખુદાકી શાન હય વો આજ મયખાને મેં રખખી હય
મઐ ગુલરંગકા મુસ્તાક ક્યા અચ્છા મુકદર હય
કે હાથોં મેં હય પયમાના વો પયમાને મેં રખખી હય

ચંદ આશઆર

નઝરભી સાથ તારીફીમેં અપના છોડ દેતી હય,
સીયાહ કારી મુનવ્વર દીલકા શીશા તોડ દેતી હય

યે હાતીફ ગૈબસે હમકો નીદા દીન રાત દેતા હય
સીયાહ બખ્તીમેં કબ કોઈ કીસીકા સાથ દેતા હય
નીકલકર આંસુ કેહતે હય હમારી ચશ્મે ગીરીયાંસે
કે તારીકીમેં સાયાભી જુદા રહેતા હય ઈન્સાંસે

શએર

ઈન્સાં ગલત સમજતે હય તોકીર ઝરકે સાથ,
ઈઝઝત બશરકો હોતી હય ઈલ્મો હુનરકે સાથ;

શએર

દોલતસે કમીના કભી આલી નહી હોતા
ઈઝઝતકા ખઝાના કભી ખાલી નહિં હોતા,

શએર

બશર રાઝે દીલી કહેકર ઝલીલો ખ્વાર હોતા હય;
નીકલ જાતી હય જબ ખુશબુ તો ગુલ બેકાર હોતા હય

શએર

બશરકો ચાહીયે મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કે એક દીન કામ યે 'સાહેબ સલામત' આહી જાતી હય

શએર

હંસ બોલ ખુશ રહા કર મત હો ખફા કીસીસે
દેખી જગતકી ખુબી નહોગા નફા કીસીસે

શએર

બાશ દર આલમ ઝ હર યક હોશીયાર
જાયે ફુલ ગુલબાશ વ જાયે ખાર; ખાર,

નઈ ગઝલ

મઆલે સોઝે ગમહાએ નિહાની દેખતે જાઓ
ભડક ઉઠીહય શમ્એ ઝિન્દગાની દેખતે જાઓ
ઈધર ભી આવો ચેડ કબ્રે ફાની દેખતે જાઓ
તુમ અપને મરને વાલેકી નિશાની દેખતે જાઓ
ઉધર મુંહ ફેર કર કેયુ ઝિબ્હ કરતે હો ઇધર દેખો
મેરી ગરદન પે ખંજર કી રવાની દેખતે જાઓ
સુને જાતે નથે તુમ સે મેરે દીનરાતકે શીકવે
કફન સરકાવ મેરી બેં ઝબાની દેખતે જાઓ
અભી કયા હય કીસીદીન રંગ લાએગીયે ખામોશી
ઝબાને હાલકી જાદુ બયાની દેખતે જાઓ
ગુરૂરે હુસ્નકા સદકા કોઇ જાતા હય દુન્યાસે
કસીકી ખાક મેં મીલતી જવાની દેખતે જાઓ
વો ઉઠા શોરે માતમ આખરી દીદારે મય્યતહય
અબ ઉઠા ચાહતી હય લાશે ફાની દેખતે જાઓ

નઇ-શેર-ગઝલ.

કબ સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમેં હે
પરતવે નુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોમેં હે
દેખલેંઇન દો ઘરોમેં દેખનેવાલે ઉનકો
એક ઘર ઇનકા દીલમેં એક ઘર આંખોમેં હે
હમને કયું ઉનકો ન દેખાકે યે સબ અપના કસુર
હે વો યું દીલમેં નિહાં જેસેનઝર આંખોમેં હે

નઈ-શેર-ગઝલ.

મોહમદ પે લુત્ફે ખુદા હો રહા હે
કેહ ઉમતપે ઉનકી ફીદા હો રહા હે
ચલાહું તસવવુર મે તયબા કીજાનીબ
ખીયા લેનબી રેહનુમા હો રહા હે
કહીં ડુબ સકતી હે ઉમ્મતકી કિશતી
કરમ આપકા નાખુદા હો રહાં હે
ઉઠે મીમ એહમદ કાપરદા તો દેખું
કે પરદેમે દર પરદા કયા હો રહા હે
ઝપક જાયે આંખે તે દીલ બોલ ઉઠે
મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
ચમકતે હે સીને મે દાગે મુહબત
યે ગુલશન અજબ પુર ફીઝા હો રહા હે
ગુનેહગાર ઉમ્મત રીહા હો રહી હે
મોહોમદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
તુ વોહ દેનેવાલા કે રઝાક મુતલક
તેરે દરસે સબ કુચ્છ અતા હો રહ હો
મેં ઉસ ફખરે યુસુફકા શયદા હું તાહેર
ખુદા જીસપે ખુદ મુબતીલા હો રહા હે

નઈ-શેર-ગઝલ.

કહાં હે રેહમતે હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
લગાલે મુજકો સીનેસે સફીના દેખનેવાલે

મેરે મોલા મેરી કીશતી ભંવરમેં ડુબ જાતી હૈ
લગાદે પાર બેડેકો શફીના દેખનેવાલે
દીખાતાહે કીસેરીઝવાન ફીઝા ગુલઝાર જન્નતકી
નદે ખેગે કભી દસ્તે મદીના દેખનેવાલે
અગર વોહ દેખલે મોહરેનુબુવત લોટ હો જાતે
જોથે મોહરે સુલેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
તમન્નાહે યેહી દીલકી મીલે તો ચુમલું આંખે
કહે પાયે શહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
નથી હાજત ઉનહે અયે મુમીનો કુચ્છ ઇતર જન્નતકી
મોઅત્તરથે મોહિામદકા પસીનાદે દેખનેવાલે
દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાનકો
બરે ખુશબખ્તહું તાહેરમદીના દેખનેવાલે

નઇ–શેર–ગઝલ

હય દૂલીલે કુલ્લોનફ્સીન સબ ફ્ના હો જાઇગે
હમભી એકદીન રાહીયે મુલકે બકા હો જાઇગે
કબ્રહીતક સાથ દેગે દોસ્તાને એરીયા
દાબકર મટીમેં સબ પ્યારે જુદા હો જાયેગે
હાથ ખાલી જાઇગે દુનીયાસે દોલત છોડકર
માલકે માલીક અઝીઝો અકરબા હો જાઇગે
હોગયે ઓલાદસેં મા બાપતો મર કર જુદા
ખુલદમેં અયમોમીનો સબ એક જા હોજાઇગે

જીતેજી કુન્ક્ષ કામ કરલો આખીરતકા ગાફીલો
મરતે દમ બેકાર સારે દરતોપા હો જાઇગે
પેહલવાં ક્યાકર રહેહે જીસમકે આઝાપેનાઝ
કબરમેં કીડે મકોડેકી ગીઝા હો જાઇગે
દેગકર મરકદમેં તાહેર અરવરે દીક: જમાલ
આશીકે જાંબાઝ કદમોંપર ફીદા હો જાઇગે

નઈ શેર–ગઝલ

વોહ નીશાને કુફર મીટા ગએ બખુદા ખુદાસે મીલા ગયે
યે કીયા ખુદાકે હબીબનેકે બુતોંકો કલમા પઢા ગયે
રહે કુફર શીર્કસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા બતા ગયે
હમે ઇસડગર પે ચલાગયે કે હરએક બલાસે બચા ગયે
મુઝે યુંગુનાહોપે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરબેરાઝહે
મેરે પરદા પોશહે મુસ્તુફા જો બદોંકે એબ છુપા ગયે
મેં ફંસાથા બેહરે ગુનાહમેં લીઆ મુજકો અપની પનાહમેં
જીને ખલક કેહતી હે ના ખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગયે
કભી રોતે રોતે જો સોગયા તો નઝારા આપકા હોગયા
મુઝે ખ્વાબમેં નઝર આ ગયે મેરે ભાગ જાગ ગયે
ઉઠે સાતપરદે હીજાબકે બઢે પાએ શોક જનાબ કે
હુઈ બાતેં રાઝ વન્યાઝકી જો હુઝુર પેશે ખુદા હો ગયે
યે ખીયાલ થા જીને રોઝો શબ હમેં હાજીહાજી કહીં એસબ
પોહનચીકેરોઝએ પાકપર ગયે ઇસ ગરઝસે તો કહાં ગયે

જો ફીરકે શાહમેં ધુલગયે તો ગુનાહ સબ યહીં ધુલ ગયે
બચા ખુન દીલ ઉસેપીગયે રહાલબ્તે દીલ ઉસે ખા ગયે
તેરે બાદ તાહીરેનાતખ્વાન યે કહીંગે લોગ જહાં તહાં
વોહ કલામ લીખ્ખાહે નાવમેં કે જહા મેં ધુમ મચા ગયે

નઈ–શેર ગઝલ.

જા રહાહું ઉનકે કદમોપર ચમકનેકે લીયે
હસરતેં દીલમેં તળપતીહે નીકલનેકે લીયે
બીસતરે ગમસે ઉઠા લીજીયે મરીઝે હીજકો
યાનબી મજબુર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
યા મોહોમદ નફસ શેતાંનસે બચા લીજે મુઝે
મુસત એહ હય અઝદહા બનકર નીગલનેકે લીયે
ખારોખસસે પાક રહેતી હે શરીઅતકી સળક
કયા મીલા હે સાફ રસ્તા મુજકો ચલનેકે લીયે
મરતે દમ તક ભી રહા બુજહલ દુશમન આપકા
આપ દોઝખમેં ગયા કમબખત જલનેકે લીયે
સર ઉઠાલો જીતનાજી ચાહો યહાં અય સર કશો
મુસત અદહેં વહાં ફરીશતે સરકુચલનેકે લીયે
કરલે જો કરના હે ગાફીલ મોત હે સરપર ખળી
સુબહ ગુઝરી શામ આઇ દીન હે ઢલનેકે લીયે
યે ન છોળેગી કીસીકો દમ નીકાલે ગી જરૂર
હે અજલકા દાંવ એકદીન સબપે ચલનેકે લીયે

કેસે કેસે યાર હમદમ ચલ દીયે સુએઅદમ
રહે ગયા તાહેર અફસોસ મલને કે લીયે

નઈ-શેર-ગઝલ.

ચાનથી આપકી ફુરકત તો ગવારાહી નહી
કોઈ તુમ સા મુઝે દુનીયામેં પ્યારા હી નહી
આન કર દામને રેહમત મેં છુપાલો મોલા
હું ગુનેગાર કહીં મેરા ગુજારા હી નહી
આસરાં હે તો ફક્ત અપને ખુદાકા હે મુઝે
અબ કીસીકા મુઝે દુનીયામેં સહારાહી નહી
હુસ્ને યુ સુફમે ભી હે હુસ્ને મોહોમદ પ્યારા
કોઇ ઈસ શાનકા મેહબુબ દીલ આરાહી નહિ
હે મરીઆંને મોહબતપે ખુદાકી રેહમત
વોહ દીયા દરદ કે જીસ દરદકા ચારાહી નહી
હેં બહોત આપકી ફુરકતમેં પરેશાં ખાતર
એક ફક્ત ગમશે બુરાં હાલ હમારાહી નહી
ફેરલી સાફ અઝીઝોંને નીગાહેતાહેર
હમતો સબકે હે મગર કોઈ હમારાહી નહી

નઈ-ગઝલ ઇસાખાન નશતર.

બડે આરામસે કટતી હય અય દિલ ઝિંદગી ઉનકી
મઅસ્સરહો ગઇ હય જીતેજી ઉનકો ગલી ઉનકી
અદાસે નાઝસે અંદાઝસે દિલ લે રહે હંસ વોં

કયામત હે કે એક એક બાત હય જાદુ ભરી ઉનકી
તડપતા થા મેરા દિલ ચાહીયે બે બાબકી સુરત
તસલ્લી હો ગઈ કયા કયા જો સુરત દેખલી ઉનકી
ઝબરદસ્તીકા સોદા હમ નહીં કરતે નહીં કરતે
વો બોસા દેં ન દેં મુઝકો યે હીલે ઉનકા ખુશી ઉનકી
શબે વાદા ઉન્હેં કરહી લિયા રાઝી કિસી ઢપસે
ઉનહીં કે સામને તસવીર મેને ચૂમ લી ઉનકી
ફિદા હય ઉસ શહે ખુબાં પે ખુરશીદો કમર દોનોં
વો પેહરા શબકો દેં જિનકો કરેં યે ચોકસી ઉનકી
હમે નઝઝારા દિલમેં એક નશતર સા ખટકતા હય
ગઝબ ઢાતી હય કયા કયા ચશ્મે સુરમગી ઉનકી

નઈ-ગઝલ ઈસાખાન નશતર.

ઈતના કહું મેં ઉનસે યે કયા મેરી તાબ હય
ઝાલિમ યે તુઝપે ઝુલ્મ કી આદત ખરાબ હય
યે અર્ઝે મુદ્દુઆપે કિસીકા જવાબ હય
યે તો બડા ગુનાહ હય કબીરા અઝાબ હય
તુમકો બરોઝે હશ્ર ભી પહેછાન હી લિયા
તુમહી કહો કે કયસા મેરા ઈન્તિખાબ હય
ઇશ્કે વિસાલમેં મુઝે ઇતની ખબર નહી
વો ઉઝર કર રહે હય તબીયત ખરાબ હય
હોશો હવાસ કા હે ઠિકાના ન અકલ કા

લયલા તેરી ફિરાક મેં મજનુ ખરાબ હય
મેરા ખ્યાલભી હે ખ્યાલી પુલાવ ક્યા
સોચી જો કોઇ બાત કહા દિલને ખ્વાબ હય
હુરોંકા નાઝ હાય ગઝબ ઉપૂરે અલઅમાં
જન્નતભી આશિકોંકે લિયે એક અઝાબ હય
રેહતા ભી હય નિગાહમેં આઠોં પહેર વો શોક
છુપતા ભી હે વો મુઝસે યે કયસા હિજાબ હય
ક્યા લુત્ફે આ રહા હય શબે વસ્લ અય નશીબ
પહેલુમેં વો હય હાથમેં જામે શરાબ હય
જામે શરાબ લેતે હી હાથોંસે ગિર ગયા
અય શયખ પારસા તેરી નિય્યત ખરાબ હય
જયસી હો બાત વયસા હી કેહતા હે મુંહ બ મુંહ
નશાતર ઝમાને ભરમેં યુંહી તો ખરાબ હય.

નઈ—ગઝલ ઇસાખાન નશાતર.

હય યે કમાલે ઇશ્ક અગર દિલરૂબા મિલે.
મેરાજ મેં ખુદાસે રસુલે ખુદા મિલે.
ઉનકો તલાશ હય કે ઉન્હુકા પતા મિલે.
મુઝસે અગર વો આકે મિલે તો ભી ક્યા મિલે.
હમ કે રહે હેં લાઇયે દિલ દીજીયે હમેં.
વો કેહ રહે હેં તુમસે હમારી બલા મિલે.
માદુમ હય કમર તો દહન ના નશાં નહી

એક ચીઝ હો તો ઉસકા જહાં મેં પતા મિલે.
કિસ્મતસે ખુબ હઝરતે નાસેહ મિલે મુઝે.
હમદર્દ હમ ખિયાલ કોઈ આશના મિલે.
કરતે નહીં હૈં એકસી બિસમિલપે ઇકતપા,
અબ ફીક ઉનકો યે હય કોઇ આશરા મિલે.
મેં ઉનસે કેહ રહા હું કે મુઝસે મિલા કરો.
વો મુઝસે કેહ રહે હૈં કે તુઝસે બલા મિલે.
મિલનેકા કયા મઝા હે જો દો ચાર સાથ હોં,
જબ લુત્ફ હે કે કોઈ અકેલા ઝરા મિલે.
મુઝસે વો અબતો રોઝ નયા માંગતે હય દિલ
પરવર દિગાર રોઝ હમેં દિલ નયા મિલે.
અગીયાર ઉનકો ગોદમેં લેકર ગયા ન હો.
નકશે કદમ મિલે તો કિસીકા પતા મિલે.
કેહતે હંય અર્ઝે વસ્લપર વો કાટકર ઝબાં.
અયસે ગુનાહગારકો અયસી સઝા મિલે.
મુશ્કીલ નહિં હર ખોએ હુએ દિલકા ઢુંઢના
નશતર અગર તલાશ કરે તો ખુદા મિલે.
નશતર અબ ઇસ તલાશમેં ફિરતે હૈં રાત દિન
મિસરા મિલે રદીફ મિલે કાફીયા મિલે.

નઈ—ગઝલ.

મય નથી ગોયા પરી એક બન્દ પયમાનેમેં થી
કયા અદાએ દીલરૂબા વલ્લાહ મયખાનેમેં થી

વહેશતે મજનુ જો દેખી રોકે લયલાને કહા
બાત યે કબ ઇસસે પહેલે મેરે દીવાનેમેં થી
તેરે જલતે હી હુઆ અયેશમ્અ પરવાનેકા ખુન
મોત કયા ઈસ દીલજલેકી તેરે જલજાનેમેં થી
હોતે હીદોચાર ઉસસે દીલકો અપને ખો દીયા
કયા કશીશથી વો કશીશ જો આંખ લડજાનેમેં થી
અપને કુદરતકે કરિશ્મે યે દીખાનેથે ઉસે
તો ઝલીખા વર્ના કયા યુસુફ કે બયઆનેમેં થી
કર રહી હયે કીસલીયે અટખેલીયાં બાદે સહર
મહેવ કયા શબભર કીસીકી ઝુલ્ફ સુલઝાનેમેં થી
રફતા રફતા સારી દુન્યા બસ ગઈ જાકર વહાં
કોનસી અયસી કશિશ અયે "ફતહે" વીરાનેમેં થી

નઈ-ગઝલ.

રાહે હક હમકો દીખાઈ અહેમેદ મુખ્તારને
બહેરે ઝુલમતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
મહેવે હયરત કર રખા હયે સબકો ઇસ ઇસરારને
તુરપર બીજલી ગીરાઇ કયું જમાલે યારને
રાહે હકકો કોન સમઝા હે ભલા ઉનકે સીવા
હક સમઝનેકા જો સમઝા સૈયદે અબરારને
ગેરકો હરગીઝ ન પુજો કોમસે યેહ થા ખિતાબ
બહેરો બરમેં ખલબલી ડાલી હે ઇસને લલકારને

બહેરે રહેમતમેં જોથી ગરકાબ મુખલુકે ખુદા
ઉસકો રહેમતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
અબતો જાવુંગા મદીનેકો મે "સાબિર" દેખના
યાદ ફરમાયા હયે મુજકો અહેમદે મુખ્તારને

નઇ–ગઝલ–ગાલિબ.

દોસ્ત ગમ ખ્વારી મેં મેરી સઇ ફરમાએંગે ક્યા
ઝખ્મ કે ભરને તલક નાખુન ન બડહાએંગે ક્યા
બે નીયાઝી હદસે ગુઝરી બંદા પરવર કબ તલક
હમ કહે ગેં હાલે દિલ ઓર આપ ફરમાએંગે ક્યા
હઝરતે નાંસે ગર આવે દિદઓ દિલ ફર્શ રાહ
કોઇ મુઝકો યે તો સમઝા દો કે સમજાએંગે ક્યા
આજ વાં તેગો કફન બાંધે હુવે જાતા હું મેં
ઉઝ્ર મેરે કતલ કરને મેં વોહ અબ લાએંગે ?
ગર કીયા નાંસે ને હમકો કેદ અચ્છા યું સહી
યે જુનુને ઇશ્કકે અન્દાઝ છુટ જાએંગે ક્યા
ખાનાઝાદે ઝુલ્ફ હંય ઝન્જીરસે ભાગેંગે કયું
હંય ગીરીફતારે વફા ઝીન્દાસે ગભરાએંગે કીયું
હંય અબ ઇસ માઅમુરેમેં કેહત ગમ ઉલ્ફત અસદ
હમને યે માના કે દેહલી મેં રહેં ખાએંગે ક્યા

નઇ–ગઝલ ગાલિબ.

દીલે નાદાં તુઝે હુવા ક્યા હય
આખીર ઇસ દર્દકી દવા ક્યા હય

હય હમ મુશતાક ઓર વોહ બેઝાર
યા ઇલાહી યે માજરા કયા હય
મેં ભી મુંહ મેં ઝબાં રખતા હું
કાશ પુછો કે મુદોઆ કયા હય
જબકે તુજ બીન નહિં કોઈ મોજુદ
ફીર યે હંગામા ઐ ખુદા કયા હય
યેહ પરીચેહરા લોગ કયસે હય
ગમઝઓ ઇશવઓ અદા કયા હય
શીકને ઝુલ્ફે અંબરી કયું હય
નીગહે ચશ્મે સુરમાસા કયા હય
સબઝઓ ગુલ કહાંસે આએ હય
અબર કયા ચીઝ હય હવા કયા હય
હમકો ઇન્સે વફાકી ઉમ્મીદ હય
જો નહિં જાનતે વફા કયા હય
હાં ભલા કર તેરા ભલા હોગા
ઓર દરવેશકી સદા કયા હય
મંયને માના કે કુછ નહિં ગાલિબ
મુફત હાથ આએ તો બુરા કયા હય

નઇ—ગઝલ ગાલિબ.

ઇબ્ને મરિયમ હુવા કરે કોઇ
મેરે દુઃખકી દવા કરે કોઇ

શરા વઆઇન પર મદાર સહી
અયસે કાતીલકા કયા કરે કોઇ
ચાલ જયસે કળી કમાકા તીર
દીલમેં અયસે કે જા કરે કોઇ
બાત પર વાં જબાં કટતી હય
વોહ કહેં ઓર સુના કરે કોઇ
બકરહાહું જુનું મેં કયા કયા કુછ
કુછ ન સમઝે ખુદા કરે કોઇ
ન સુનો ગર બુરા કહે કોઇ
ન કહો ગર બુરા કરે કોઇ
રોકલો ગર ગલત ચલે કોઇ
બક્શ દો ગર ખતા કરે કોઇ
કોન હંય જો નહિં હંય હાજત મંદ
કીસકી હાજત રવા કરે કોઇ
કયા કીયા ખીજરને સીકન્દરસે
અબકીસે રહેનુંમા કરે કોઇ
જબ તવકકાહી ઉઠ ગઇ ગાલિબ
કયું કીસીકા ગીલા કરે કોઇ

નઇ—શેર—ગઝલ.

બલાયેં ઝુલ્ફે જાનાકી અગર લેતે તો હમ લેતે
બલાયે કોન લેતા જાન પર લેતે તો હમ લેતે

ઉસે કયા કામથા વોહ બે ખબર કયું પુછતા ફીરતા
દીલે ગુમ ગુશતાકી અપને ખબર લેતે તો હમ લેતે
ન લેતા કોઇ સોદા મોલ બાઝારે મોહબતકા
મગર કુછ જાન અપની બેચકર લેતે તો હમ લેતે
કોઇ કિયા તેરા કરતા નાલે કરતે કરતે મરજાતા
જો બાહલા તુજસે ચર્ખે કીનાવર લેતે તો હમ લેતે
જો હોતા હમસે હમબીસતર બતા ફીર તેરા કયા જાતા
તડપ કર કરવટે દીન રાત ગર લેતે તો હમ લેતે
ન હોતા કોઇ મીન્નત કશ તેરી શમશીર કા હરગીઝ
યે એહસાં સરપે અય બેદાદગર લેતે તો હમ લેતે
લગાય જામ હોટોસે જો ઉસને હમકો રશકો રશક આયા
કે બોસા ઉસકે લબકા અએ "ઝફર" લેતે તો હમ લેતે

નઈ-શેર-ગઝલ

પસે મર્ગ મેરે મઝારપર જો દીયા કીસીને જલાદીયા
ઉસે આહ દામને બાદને સરે શામહીસે બુઝાદીયા
દમે ગુસલ્સે મેરે પેશતર કહા હમદમોંને યહ સોંચકર
કહીં જાયે ઉસકા નજી દહલ મેરી લાશ પરસે હટાદીયા
મુઝે દફન કર ચુકો જીસ ઘડી તોયે કેહના ઉસ્સે કે એપરી
વો જો તેરા આશીક જારથા તહેં ખાક ઉસકો દબાદીયા
અભી આંખ ઝપકીથી એક પલ કહા ફીરયેજીને ઉઠકે ચલ
દીલે બેકરારને આહ ફીર મુઝે ચુટકી લેકે જગા દીયા

કહા નામા બરને જવાબદો ખતે શોક આશીકે ઝારકા
વહી ખતકો આગમે ડાલકર કહા કહીયે ખતકો જલાદીયા
કહા આને દીજીઓ નગેરકો કહા હમ ભુલાયેંગે શોકસે
તુમે રશ્ક હોતો ન આવ તુમ યેહી રેહકે હમકો હટાદીયા
અગર ઉસલે ખુલતા ન ઈતના તુ તો વોહોતા તુઝસેન તુ નદખુ
“ઝફ્ફર” આહ તુને યા કીયાઉસે ઇશ્ક અપના જતાદિયા

નઇ–શેર–ગઝલ.

ગઈ ચર્ક બચક જો હવા પલટ નહિં દીલકો મેરે કરાર હય
કરૂં ગમ સીતમ કામે કયા બયાં મેરા ગમસે સીનાં ફિગાર હય
યે રિઆયા હિંદ તબાહ હુઈ કહો ઉનપે કેસી જફા હુઈ
જીસ દેખા હાકીમે વખ્તને કહાયે તો કાબીલે દાર હય. કરૂં૦
યે સિતમ કીસીનેભી હય સુના દીયા ફાંસી લાખોકો બેગુનાહ
વલે કલમા ગોંઓકી તરફસે અભી દીલમેં ઉનકે ગુબાર હય. કરૂં૦
ન દબાયા ઝેરે ચમન ઉને ન દીયા કીસીને કફન ઉને
કીયા કીસને યારો દફન ઉને બેઠીકાને ઉનકા મઝાર હય. કરૂં૦
યે ઝમાના વો હય બુરા ફલક ચલો બચકે અલગ અલગ
ન રફીક યહાં કીસીકા કોઈ ન કીસીકા યહાં કોઈ યાર હય. કરૂં૦
શબ્બે ! રોજ કુલોંમે જો તુલે કયુંના ખારે ગમસે વો અબ ઘુલે
ગલે તોક પાનુંમે બેડીયાં કહા ગુલકે બદલે યે હાર હય. કરૂં૦
યે શેહર દેહલી તો થા ચમન વલે સબ તરાંહકા થા વહાં અમન
વો ખીતાબ ઉસકા જો મીટ ગયા ફીર અબ તો ઉજડાદી યાર હે કરૂં૦

યેહ જો પેડ બોયે થે ફુલકે હે ઇનમે અબ જો ફુલ લગે
જેસે જેસે હમને ગુનાહ કીયે યે ઉની ગુનાહોંકા બાર હય. કર૦
પડી આકે જાનોંપે એસી બન કે નશે સબોંકે હુવે હરન
જીસે દેખતા હું પડા હુવા યે ગલેમેં આશકોકા હાર હય. કર૦
જીસે ગમ દીયા હય બરમલા હય ખુશીભી દીલકા વોહી ખુદા
ઉસે હર બશર હય જાનતા કે ખીઝાં કે બીચ બહાર હય. કર૦
અય "ઝફર" ભલા તુઝે કીસકા હય ડર તું ખુદાકે ફૂજલપે કર નજર
તુઝે હય વસીલા રસુલકા વોહી તેરા હામીયો કાર હય. કર૦

નઈ-શેર-ગઝલ.

ખુદા જાને નિગાહોંમે બુતો કયા કામ કરતે હો
નઝર જીસ વકત તુમ કરતે હો કત્લે આમ કરતે હો
જો ભરકર આહ ઉનકા નામ લેતા હું તો કેહતે હય
જતા કર ઈશ્ક અપના કયું મુઝે બદનામ કરતે હો
જુદાઈમેં તુમારી હમ યહાં બેતાબ ફીરતે હય
પડે વહાં બીસ્તરે રાહતપે તુમ આરામ કરતે હો
ખુદા જાને કે હય મનઝુર કીસસે મશવરા ઈસમે
તઆમુલ તુમ જો સુનકર વસ્લકા પેગામ કરતે હો
"ઝફર" ઉસ તનદુખુસે બોસએ લબ માંગતે હો કયા
મગર ઉમ પરદેમેં કોઇ તલબે દુશનામ કરતે હો

નઇ-શેર-ગઝલ

પ્રીદા હોના ખુતોપર મેહઝ નાદાનીકા તગમા હય
ખુદા કે નામપર મરના મુસલમાનીકા તગમા હય
મોહબત ઇસ સનમકી સાફ ઇમાનીકા તગમા હય
ન સમઝો કુફ્ર ઇસકો યે મુસલમાનીકા તગમા હય
પરેશાં હોના ઝુંબુલકા હમેશાં ખાકપર મેરી
ખ્યાલે ઝુલ્ફે જાનાકી પરેશાનીકા તગમા હય
મોહબતમેં પરી રૂઓંકી મુંહસે કુછ ન કુછ બકના
મુકરર એક યેભી અકલે દીવાનીકા તગમા હય
લગાઉં અય 'ઝફર' કયુંકર ન લબપર મોહરે ખામોસી
કે મેં હયરાન હું ઓર યે મેરી હયરાનીકા તગમા હય

નઈ શેર-ગઝલ

ડર ગયા હય જી તુમાહી બેવફાઇ દેખકર
અબ કીસીસે હમ કરેંગે આશનાઇ દેખકર
આશીકે દિલ ખુન શયદા કે આગ તલવું સે લગી
ગયેર કે સીનેપે વો પાયે હીનાઈ દેખકર
થી હમે બોસે કી મુઝકો તુઝસે જો એ ગુમચાલબ
કેહતે કેહતે રૂક ગયા તેરી રૂખાઇ દેખકર
બોસએ ખાલે લબે શીરીં તેરા દીલ લે લીયા
જીતી મકખી કાસ તરાંહસે ઇસને ખાઇ દેખકર
અય "ઝફર" હય છરમસે દેખા રૂખે ખુરશીદે જરદ
યાર કે બાઝુપે તાવીજે તીલાઇ દેખકર ·

મદીનેકી માલન-ગઝલ.

મદીનેકી માલન મય બન જાઉંગી સૈંયાંકે કારન
ગજરા ગુંથુંગી મય   કલગી બનાઉંગાં
ગલેસે લગા કે ફીર પહેનાઉંગી, સૈંયાકે કારન
કળી કળી ચુનકર, રખુંગી છાબમેં
બલમાપે વારકર રીઝાઉંગી સૈંયાકે કારન
રૂઠ ગયે પલમે મનાઉંગી.
બાલમ મેરાં હય છોટા ઉમર મેરી હય છોટી
હીલ મીલ કર ઘરકા કામ ચલાઉંગી
લગાકે ઝગડા મોસે ગયે પરદેસમેં
જોડ હાથોકો મનાઉંગી—

રેસકી-કેસ ગઝલે-કેશરીયા.

નઈ ગઝલ

ચલી ઉલટી હવા હીંદુસ્તાનમેં [૨] હોતે બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
ઉના કયસા અબી ય જહાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
જબસે રેસકી મહોબત હુઈ—સર્વીસ તબસે તુટ ગઇ.
રેહના કયસા અબી ય જહાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
માલ મીલકત જોથી હમારી—અબ ઓ પરાઇ બન ગઈ
બનાપુરા અબ મુફલીસ હાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
રો રહી ઓરત હય ઘરમેં બચ્ચે ભુખોંસે મરે.
દાના ખાને ન હય અબ મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
બરબાદ પુરા હો ચુકા—મુફલીસ પુરા બન ગયા.

ખાને ઝેર ન પઇસા પાસમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
સતા રહા હય બાડેવાલા—લે ડંડા કરતાં તંગ લાલા.
રહના ક્યસા અબી ય મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
દોસ્ત બીરાદર જો હમારે—હરદમ દેતેથ જો સહારે
અબતો આતા નહી કોઇ પાસમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
બેચકે સામાન ઘરકા—ઘોડોં પે લગવા દીઆ
પીને પાની ન લોટે મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
વીનમેં ઘોડ લગાતા—ખોસમેં હોતા ખડા
વાંધે ખીચડીકે હો ગયે હાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમે
મેરી તરહસે ભાઇઓ—બરબાદ કીતને હોગયે
રહના આપભી ઉનકે ખ્યાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં

નઇ-ગઝલ કાવરે.

ઇલાહી ઇશ્ક મોહંમદ મેં હમ ફના હોવે,
જબાં પે કલમા હો ઓર લબપે મુસ્તફા હોવે;
મદીને પોંહચું તો પુરી મુરાદ હો દીલ કી,
જુદા મંય કુફ્ર સે હું મુઝ સે વોહ જુદા હોવે,
ફીદા હો સરવરે આલમ પે જાં મેરી યારબ,
હમારે દીલકા ભી પુરા યેહ મુદ્દઆ હોવે;
તમામ ઉમ્રકો ગફલત મેં હમને ખોયા હે,
કીએ હંય જુર્મ બહોત દેખેં ક્યા સજા હોવે;
તુમ્હેં જો યુસુફે મીસરી ભી દેખેં ગશ ખાએં,
નકાબ ચહેરે એ અન્વર સે જો જુદા હોવે;

જબાને હાલ સે અવ "ડાવરે" યેહી કહેતા હે,
હય ખુશ નસીબ જો ઇસ્લામ પે ફીદા હોવે.

નઈ—કવાલી ડાવરે.

જો બંદા હે તેરા બુતોં કા નહિં હે
જો શયદા બુતોં કા હે તેરા નહિં હે;
મલેં ખાકે રોઝા શપુા પાએં લાખોં,
મોહંમદ કા દર હે કલ આ નહિં હે,
જહન્નમ મેં અય દીલ જલેગા વો બેશક;
મોહંમદ કા દીલસે જો શયદા નહિં હે,
બુતોં પર જો ઇમાન રખતા હો ઇન્સાં.
વોહ કાફર હે બંદા ખુદા કા નહિં હે,
સવાલી નહો જાકે વહેશત કીસી સે;
દરે હક સે ક્યા તુઝકો મીલતા નહિં હે.

નઈ—કવ્વાલી ડાવરે.

જાન મેરી ઉસ શાહે કવનેન પે કુરબાં હો જાએ,
અપની બખશીશ કા ઇલાહી યેહી સામાં હો જાએ,
જીતેજી પોંહચું મદીને મેં ઇલાહી મંય ભી,
ફઝલ કર ફઝલ કે પુરા મેરા અરમાં હો જાએ,
પર તવા નુરે નબીકા જો પડે ઇસ દીલ પર,
જુલ્મતેં દુરહોં ઔર માહે દરખશાં હો જાએ,
દેખલેં તુમકો તો મુસા ભી ગીરેં ગશ ખાકર,

કુચ્છ તકલ્લુમ નકરેં હાલ પરેશા હો જાએ,
હુસ્ને સુસુફ ભીતેરા સદકા થા મહેબુબે ખુદા,
ચશ્મે બીના સે જો દેખે તુઝે હયરાં હો જાએ,
મુઝકો લીલ્લાહ મદીને મેં બુલા લીજે હુજુર,
તાકે કામીલ વહાં રહેકર મેરા ઈમાં હો જાએ,
" ડાવરે " કા એકે ઈરાદા હે લીખે નઅતે નબી,
સોદા એહે પુરા હો દીવાને કા દીવાં હો જાએ.

નઈ–કવ્વાલી ડાવરે.

જલવા ઉસીકા જલવા નુમાઈ ઉસી કી હે,
સબકા વહી ખુદા હે ખુદાઇ ઉસીકી હે,
કયુંકર બયાં બુજુરગીએ શાને કરીમ હો,
સચ્ચા વહી હે એક બડાઈ ઉસીકી હે;
જલવા હર એક રંગ મેં દેખા ઉસીકા હે.
રંગત હર એક ફુલને પાઈ ઉસી કી હે,
શોકે લટા ઉસીકા હે હર એક આંખ કો,
હર એક દીલમેં યાદ સમાઈ ઉસી કી હે.

પહેલો હિસ્સો સમાપ્ત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી "મોઢેશ્વર" પ્રિ. પ્રેસમાં મણીલાલ ભગવાનદાસે છાપી.